



vonnis

IN NAAM VAN DE KONING

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Afdeling Civiel recht
handelskamer

locatie Utrecht

zaaknummer / rolnummer: C/16/322312 / HA ZA 12-607 MAR

Vonnis van 8 juli 2015

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
SANITAIR R. VAN DIJK B.V., handelend onder de naam Baderie Woerden B.V.,
gevestigd te Woerden,
eiseres,

— advocaat mr. J.C.T. Papeveld,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
**B. HUMMEL WOERDEN B.V., handelend onder de naam Hummel & Hummel
Accountancy & Belastingzaken,**
gevestigd te Woerden,
advocaat mr. D.M. Gouweloos,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
**ASSURANTIEKANTOOR KLARENBEEK B.V., tevens handelend onder de naam
gewoongoedverzekerd.nl**
gevestigd te Soesterberg,
advocaat mr. F.A.M. Knüppe,
gedaagden.

Partijen zullen hierna Baderie en Hummel en Klarenbeek genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het vonnis van 11 juni 2014;
 - het proces-verbaal van getuigenverhoor, gehouden op 10 oktober 2014;
 - de akte na getuigenverhoor van 19 november 2014 van Hummel;
 - de akte na getuigenverhoor van 17 december 2014 van de Baderie.
- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

2.1. Sanitairspecialzaak de Baderie was voor bedrijfsschade verzekerd bij ASR, via assurantietussenpersoon Klarenbeek. Hummel was de administrateur/accountant van de Baderie. Nadat het bedrijfspannend van de Baderie op 7 januari 2011 volledig door brand is verwoest, bleek sprake te zijn van onderverzekering. De Baderie houdt Klarenbeek en Hummel daarvoor aansprakelijk.

- 2.2. De Baderie vordert ten opzichte van Klarenbeek en Hummel:
1. een verklaring voor recht dat Klarenbeek en Hummel ieder de op grond van artikel 7:400 en 7:401 BW op haar rustende verplichtingen om zich respectievelijk als assurantietussenpersoon en als administrateur/accountant te gedragen zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot mag worden verwacht, hebben geschonden en derhalve ieder wanprestatie hebben gepleegd dan wel onrechtmatig hebben gehandeld ten opzichte van de Baderie;
 2. een verklaring voor recht dat Klarenbeek en Hummel als gevolg van de door ieder van hen geleverde wanprestatie c.q. het door hen gepleegde onrechtmatig handelen ieder integraal (voor 100%), althans voor enig ander door de rechtbank in goede justitie te bepalen percentage, aansprakelijk zijn voor alle schade die de Baderie als gevolg van de geleverde wanprestatie(s) c.q. het door Klarenbeek en Hummel gepleegde onrechtmatige handelen heeft geleden en nog zal gaan lijden;
 3. de hoofdelijke veroordeling van Klarenbeek en Hummel om binnen twee dagen na betekening van dit vonnis aan de Baderie te betalen een bedrag van € 131.585,85, althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen bedrag, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente, althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen rentevergoeding, vanaf 7 januari 2011 tot de dag der algehele voldoening, althans met ingang van enige andere door de rechtbank in goede justitie te bepalen datum tot de dag te algehele voldoening;
 4. de hoofdelijke veroordeling van Klarenbeek en Hummel om aan de Baderie te betalen buitengerechtelijke kosten zoals bedoeld in artikel 6:96 sub c BW, vast te stellen op twee punten van het toepasselijke liquidatietarief, conform de aanbevelingen van de Commissie Voorwerk II, althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen bedrag, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente, althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen rentevergoeding;
 5. de veroordeling van Klarenbeek en Hummel in de kosten van deze procedure, waaronder de kosten van de ten laste van Klarenbeek en Hummel gelegde beslagen.

2.3. Voor hetgeen de Baderie aan deze vordering ten grondslag heeft gelegd verwijst de rechtbank korthedshalve naar het tussenvonnissen van 13 november 2013 (punt 3.2.).

in de zaak ten opzichte van Klarenbeek

2.4. Bij tussenvonnis van 13 november 2013 heeft de rechtbank geoordeeld dat Klarenbeek de op haar rustende zorgplicht ten opzichte van de Baderie heeft geschonden en aansprakelijk is voor de dientengevolge door de Baderie geleden schade. Bij tussenvonnis van 11 juni 2014 heeft de rechtbank vervolgens beslist dat de schade € 130.461,12 bedraagt en dat dit bedrag bij eindvonnis zal worden toegewezen. De rechtbank verwijst kortheidshalve naar hetgeen zij in de rechtsoverwegingen 2.2. tot en met 2.5. heeft overwogen in het vonnis van 11 juni 2014.

2.5. Met betrekking tot het verzoek van Klarenbeek bij antwoordakte van 26 maart 2014 het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, overweegt de rechtbank als volgt. Het enkele feit dat Klarenbeek in hoger beroep gaat, zoals zij in genoemde akte aangeeft, is onvoldoende reden om dit vonnis niet of onder voorwaarden uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. Er is bovendien onvoldoende gesteld dat sprake is van een restitutiesrisico.

in de zaak ten opzichte van Hummel

2.6. Bij tussenvonnis van 13 november 2013 heeft de rechtbank Hummel opgedragen te bewijzen dat zij aan de Baderie (via een e-mailbericht) heeft doorgegeven dat het doorgeven van het verzekerd belang via het door de Baderie opgegeven e-mailadres niet was gelukt met het verzoek om het werkelijk belang zelf aan ASR door te geven. Daarop heeft Hummel bij akte van 11 december 2013 aangegeven dit bewijs te willen leveren via door de Baderie op grond van artikel 843a Rv over te leggen bescheiden en door middel van het horen van twee getuigen. Bij vonnis van 11 juni 2014 heeft de rechtbank de incidentele vordering ex artikel 843a Rv van Hummel afgewezen en, onder verwijzing naar het tussenvonnis van 13 november 2013, geconstateerd dat het bewijs door middel van het horen van getuigen resteert.

2.7. Op 10 oktober 2014 zijn vervolgens twee getuigen gehoord: de heer Ronaldus Gerardus Anthonie van Dijk, directeur/eigenaar van de Baderie (hierna: Van Dijk) en mevrouw Adriana de Vreede, assistent accountant bij Hummel (hierna: De Vreede).

2.7.1. Van Dijk, heeft, voor zover hier van belang, als volgt verklaard:

“3. Uit de mail die ik op woensdag 11 november 2009 heb gestuurd blijkt van voorafgaand contact tussen Hummel en mij over het doorgeven van het werkelijk belang. Ik weet niet waar dit contact precies uit bestaat heeft maar neem aan dat dit een telefoongesprek is geweest.

4. Bij de mail van De Vreede van 11 november 2009 was alleen een Excel sheet gevoegd met de berekening van het werkelijk belang. Er bevond zich bij die mail geen afschrift van een mail aan ASR.

5. Ik heb mevrouw De Vreede ook niet gevraagd om een afschrift van de aan ASR gezonden mail.

6. Ik weet niet meer wat de achtergrond is geweest van mijn mail van vrijdag 18 februari 2011 aan mevrouw De Vreede (productie 2 bij conclusie van antwoord aan de zijde van Hummel).

7. Het is wisselend met welke snelheid ik op e-mails reageer.

8. *Ik heb na het doorgeven van het verzekerd belang in 2009 zelf geen contact met ASR meer gehad. Ik heb voorafgaand aan de brand geen enkel contact met ASR gehad. Het contact is via het assurantiekantoor gegaan.*
9. *U confronteert mij met de stelling dat mevrouw De Vreede verklaard heeft mij op de hoogte gesteld te hebben van het feit dat de door haar aan ASR verzonden mail niet ontvangen was en dat zij mij verzocht zou hebben om zelf zorg te dragen voor het informeren van ASR over dit onderwerp. Dat is niet juist. Een dergelijk contact heeft niet plaatsgevonden tussen mevrouw De Vreede en mij.*
10. *Ik ben er pas na de brand achter gekomen dat het verzekerd belang niet gewijzigd was, ik weet niet meer precies wanneer dat was.*
11. *U vraagt mij naar de achtergrond van mijn mail van 30 januari 2011 aan Klarenbeek (productie 9 bij conclusie van antwoord zijdens Klarenbeek). Die achtergrond moet denk ik zijn dat ik toen ontdekt had dat ASR geen wijziging van het verzekerd belang had doorgevoerd.*
12. *Alle e-mail correspondentie tussen De Vreede en mij uit de maand november 2009 is in deze procedure in het geding gebracht."*

2.7.2. De Vreede, heeft, voor zover hier van belang, als volgt verklaard:

1. *Ter voorbereiding op dit getuigenverhoor heb ik de brief gelezen die ik in juli 2011 aan de heer Van Dijk heb gestuurd.*
2. *De hiervoor bedoelde brief bevat mijn weergave van wat er volgens mij gebeurd is rond het doorgeven van het verzekerd belang aan ASR in november 2009.*
3. *Ik heb naar aanleiding van een mail verzoek van de heer Van Dijk het verzekerd belang over 2009 aan ASR doorgegeven via het door de heer Van Dijk opgegeven mailadres. Ik heb vervolgens mijn mail aan ASR doorgestuurd naar de heer Van Dijk. Kort daarna, dat is een kwestie van minuten geweest, bleek mij dat de door mij aan ASR verzonden mail als onbestelbaar werd aangemerkt. Ik heb dat bericht doorgestuurd aan de heer Van Dijk met het verzoek om zelf voor opgave van het verzekerd belang aan ASR zorg te dragen.*
4. *U confronteert mij met de verklaring die de heer Van Dijk als getuige eerder vandaag heeft afgelegd en dan met name de gedeeltes die onder nummer 2 en nummer 9 van zijn verklaring zijn opgenomen. Ik blijf erbij dat ik de mail/foutmelding van de ASR server dat mijn mail onbestelbaar was heb doorgestuurd. Het is juist dat er daarna tot aan de brand geen contact heeft plaatsgevonden tussen Van Dijk en mij over het doorgegeven zijn van het verzekerd belang aan ASR.*
5. *Ik blijf erbij zoals ik onder 3 heb verklaard dat ik volgens mij de mail aan ASR heb doorgestuurd aan Van Dijk. U confronteert mij met de verklaring van Van Dijk dat hij geen mail aan ASR heeft ontvangen, maar alleen het Excel bestand met de berekening van het werkelijk belang. Dat verandert niets aan mijn verklaring.*

Op vragen van mr. Papeveld antwoord ik als volgt:

6. *U moet mijn verklaring zo begrijpen dat ik van mening ben de mail aan ASR met de daarin bijgevoegde berekening van het werkelijk belang te hebben doorgestuurd aan Van Dijk, ik heb dus nooit alleen het Excel bestand maar Van Dijk gestuurd."*

2.8. De rechtbank acht Hummel niet geslaagd in het haar opgedragen bewijs. De rechtbank komt tot deze conclusie op grond van het volgende. Uit de verklaring die De Vreede heeft afgelegd volgt allereerst dat zij haar e-mailbericht van 11 november 2009 aan ASR waarmee zij het verzekerd belang over 2008 doorgeeft, heeft doorgestuurd aan

Van Dijk. Dit deel van haar verklaring wordt echter niet ondersteund door de verklaring van Van Dijk. Van Dijk heeft immers verklaard dat e-mailbericht van De Vreede van 11 november 2009 geen afschrift bevatte van hetgeen De Vreede aan ASR heeft gemaild. Volgens hem was bij bedoeld bericht alleen een Excel-sheet gevoegd met de berekening van het werkelijk belang. Ook vindt voormeld deel van de verklaring van De Vreede geen bevestiging in het e-mailbericht van 11 november 2009 zelf (productie 7 bij dagvaarding), waarin (alleen) staat "*Zie bijlage wat ik heb doorgegeven*" gevolgd door de voornaam van De Vreede. Sterker nog, uit het e-mailbericht van 11 november 2009 zelf blijkt eerder van het tegendeel, namelijk dat, zoals Van Dijk ook betoogt, De Vreede enkel het Excel-bestand heeft gestuurd aan Van Dijk, dus zonder afschrift van hetgeen zij mailde aan ASR. Ten tweede volgt uit de verklaring van De Vreede dat zij het e-mailbericht van ASR met de onbestelbaar melding van de server van ASR aan Van Dijk heeft doorgestuurd met het verzoek om zelf voor het doorgeven van het verzekerd belang zorg te dragen. Deze verklaring wordt niet bevestigd door de verklaring van Van Dijk. Van Dijk heeft van dit deel van de verklaring van De Vreede, inhoudende dat zij hem op de hoogte heeft gesteld van het feit dat de door haar aan ASR verzonden mail niet bestelbaar was en dat De Vreede hem verzocht zou hebben om zelf zorg te dragen voor het informeren van ASR, aangegeven dat dat niet juist is. Volgens Van Dijk heeft een dergelijk contact niet plaatsgevonden. Dit deel van de verklaring van De Vreede wordt ook niet bevestigd door een andere verklaring en/of de zich in het procesdossier bevindende afschriften van e-mailberichten. Omdat de rechtbank op grond van het voorgaande constateert dat hetgeen De Vreede verklaard niet (steeds) in overeenstemming is met haar eerdere (schriftelijke) standpunt, terwijl zij geen reden heeft te twijfelen aan de juistheid van de verklaring van Van Dijk, komt de rechtbank dus tot de conclusie dat niet is komen vast te staan dat Hummel aan de Baderie (via een e-mailbericht) heeft teruggekoppeld dat het doorgeven van het verzekerd belang via het door de Baderie opgegeven e-mailadres niet was gelukt met het verzoek om het werkelijk belang zelf aan ASR door te geven.

2.9. Zoals de rechtbank in haar tussenvonnissen van 13 november 2013 onder 4.16. heeft overwogen ligt het op de weg van Hummel als opdrachtnemer haar opdrachtgever, de Baderie, te informeren wanneer blijkt dat zij (een onderdeel van) de opdracht niet kan volbrengen. In het verlengde daarvan overwoog de rechtbank dat Hummel zodoende de Baderie op de hoogte had moeten stellen van het feit dat zij naar aanleiding van het verzonden e-mailbericht, een e-mailbericht met een foutmelding/onbestelbaar melding van de server van ASR had ontvangen. Uit hetgeen de rechtbank hiervoor onder 2.7. heeft overwogen volgt dat een dergelijke terugkoppeling niet heeft plaatsgevonden. Dit betekent dat Hummel tekortgeschoten is in de nakoming van de uit hoofde van de door de Baderie verstrekte opdracht op haar rustende verplichtingen en ten opzichte van de Baderie aansprakelijk is voor de door de Baderie daardoor geleden schade.

2.10. Nu de aansprakelijkheid van Hummel ten opzichte van de Baderie vaststaat, komt de rechtbank toe aan bespreking van de overige door Hummel gevoerde verweren. Hummel betwist dat sprake is van causaal verband en voert daarnaast aan dat sprake is van eigen schuld van de Baderie. Ook heeft Hummel de schade(omvang) betwist. Anders dan de Baderie is de rechtbank van oordeel dat deze verweren wel degelijk besproken moeten worden. Hummel heeft een en ander immers reeds verwoord in haar conclusie van antwoord en conclusie van dupliek. Indien en voor zover Hummel deze punten nog nader heeft toegelicht in haar akte na getuigenverhoor, levert dit nadere verweer van Hummel (zoals de Baderie dat aanduidt) geen strijd op met de goede procesorde en evenmin is sprake van

misbruik van procesrecht. Hetgeen Hummel in haar akte na getuigenverhoor opmerkt, moet worden aangemerkt als een nadere toelichting op reeds eerder door haar ingenomen standpunten, waarop de Baderie reeds bij conclusie van repliek heeft kunnen reageren. Er is dus geen sprake van een onredelijk bemoeilijking van de verdediging dan wel onredelijke vertraging van het geding. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat de Baderie in haar akte na getuigenverhoor bovendien van de gelegenheid gebruik gemaakt heeft inhoudelijk te reageren op de opmerkingen van Hummel in haar akte na getuigenverhoor.

2.11. In haar akte na getuigenverhoor verzoekt Hummel de rechtbank ook om de beslissing over de klachtplicht (rechtsoverweging 4.7. van het tussenvonnissen van 13 november 2013) te herzien. De rechtbank zal daarop eerst ingaan. Daarbij wordt het volgende voorop gesteld. Overeenkomstig vaste jurisprudentie geldt dat de rechter die in een tussenuitspraak één of meer geschilpunten uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft beslist hieraan, in beginsel, in het verdere verloop van het geding gebonden is. Dit vloeit voort uit de eisen van een goede procesorde. Diezelfde eisen brengen echter ook mee dat de rechter aan wie is gebleken dat een eerdere gegeven, maar niet in een einduitspraak vervatte eindbeslissing berust op een onjuiste juridische of feitelijke grondslag, bevoegd is om, nadat partijen de gelegenheid hebben gekregen zich daarover uit te laten, - gemotiveerd - over te gaan tot heroverweging van die eindbeslissing om te voorkomen dat op een ondeugdelijke grondslag een einduitspraak zou worden gedaan, zoals dat onder meer kenbaar is uit het arrest van de Hoge Raad van 26 november 2010, NJ 2010/634.

Hummel ziet in de omstandigheid dat Van Dijk tijdens het getuigenverhoor heeft erkend dat hij 30 januari 2011 ermee bekend was dat ASR geen wijziging van het verzekerd belang had doorgevoerd kennelijk aanleiding de rechtbank te verzoeken terug te komen op de met betrekking tot de klachtplicht in rechtsoverweging 4.7. van meergenoemd vonnis gegeven beslissing. Daarbij voert Hummel aan dat het Van Dijk dus op 30 januari 2011 al duidelijk was dat sprake was van onderverzekering en door Hummel hiermee pas op 14 juli 2011 te confronteren, heeft de Baderie haar in een nadeliger bewijspositie gebracht, aldus Hummel. Zoals de rechtbank ook al onder 4.7. in het tussenvonnissen van 13 november 2013 heeft overwogen, is, voor het antwoord op de vraag of in de zin van artikel 6:89 BW tijdig is geprotesteerd, bepalend op welk moment de Baderie bekend was, althans had moeten zijn met de (gestelde) fout van Hummel en dus niet het moment waarop de Baderie geconfronteerd werd met het feit dat zij onderverzekerd was. Hetgeen Hummel thans te berde brengt, ziet op dit laatstgenoemde moment. Dit standpunt leidt dus niet tot een andere conclusie dan hetgeen de rechtbank onder 4.7. van meergenoemd vonnis heeft beslist. De rechtbank herhaalt dat niet doorslaggevend is het moment waarop de Baderie geconfronteerd werd met het feit dat zij onderverzekerd was. Het gaat om het moment waarop de Baderie bekend was, althans had moeten zijn met de (gestelde) fout van Hummel. Zoals de rechtbank ook overwoog in haar vonnis van 13 november 2013 bestond bij de Baderie objectieve bekendheid met de fout na het inwinnen van juridisch advies. Dit advies heeft zij ingewonnen nadat uit de akte van taxatie van medio juli 2011 definitief kon worden opgemaakt dat sprake is van onderverzekering, waarna zij Hummel bij brief van 11 oktober 2011 aansprakelijk heeft gesteld. Een termijn van circa drie maanden voor het inwinnen van juridisch advies en het doen uitbrengen van een aansprakelijkstelling is alleszins redelijk en levert geen schending van de klachtplicht in de zin van artikel 6:89 BW op. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding terug te komen op de op dit punt gegeven beslissing.

2.12. De rechtbank zal nu ingaan op de overige verweren van Hummel. Anders dan Hummel betoogt is er naar het oordeel van de rechtbank wel sprake van causaal verband tussen de tekortkoming door Hummel en de door de Baderie gestelde schade. Immers, indien Hummel zou hebben teruggekoppeld dat het doorgeven van het verzekerd belang via het door de Baderie opgegeven e-mailadres niet was gelukt en daarbij het verzoek had gedaan om het werkelijk belang zelf aan ASR door te geven, zou ten tijde van de brand in ieder geval niet door deze fout van Hummel sprake zijn geweest van onderverzekering. Dit betekent dat de schade in principe het verschil behelst tussen de verzekerde som in de situatie dat het werkelijk belang zou zijn doorgegeven en de situatie zoals die blijkt te zijn op het moment van de brand.

2.13. Daarmee komt de rechtbank toe aan het verweer van Hummel dat sprake is van eigen schuld aan de zijde van de Baderie. De Baderie heeft volgens Hummel zelf een onjuist e-mailadres aan Hummel doorgegeven, waardoor ASR de gegevens met betrekking tot het verzekerd belang niet ontvangen heeft. Het doorgeven van een verkeerd e-mailadres levert naar het oordeel van de rechtbank evenwel geen eigen schuld aan de zijde van de Baderie op. Het doorgeven van een onjuist e-mailadres heeft niet de schade veroorzaakt. De schade is het gevolg van het feit dat Hummel aan de Baderie niet heeft laten weten dat het doorgeven van het verzekerd belang via dat e-mailadres niet lukte, met het verzoek om het werkelijk belang zelf door te geven aan ASR. De omstandigheid dat het e-mailbericht van 11 november 2009 klaarblijkelijk niet bestelbaar was had dus voor Hummel aanleiding moeten zijn de Baderie daarover te informeren. Dit verweer faalt derhalve. Daarnaast voert Hummel ook in het kader van de eigen schuld aan dat de Baderie er door ASR meerdere keren op is gewezen dat zij nog geen opgave van het verzekerd belang (over 2009) had gedaan. Deze informatie ontving Hummel niet. De desbetreffende brieven van ASR zijn gestuurd naar de Baderie en naar Klarenbeek. Van die brieven dateren er in ieder geval twee van na de mail van 11 november 2009. Desondanks heeft de Baderie (via Klarenbeek) geen actie ondernomen. Ook dit levert naar het oordeel van de rechtbank geen eigen schuld op aan de zijde van de Baderie. De fout van Hummel heeft betrekking op het werkelijk belang van 2008. De brieven waaraan Hummel refereert zien op een accountantsverklaring over het boekjaar 2009. Op de Baderie rust geen verplichting om (jaarlijks) een accountantsverklaring in te sturen. Indien de Baderie dit niet doet volgt er immers op grond van de polisvoorwaarden een naverrekening. Indien de Baderie (al dan niet via Klarenbeek) geen gehoor geeft aan het verzoek van ASR een accountantsverklaring over het afgelopen boekjaar aan te leveren, levert dit in haar verhouding tot Hummel dan ook geen eigen schuld op. Bovendien geldt dat, indien het werkelijk belang over 2008 van € 435.366,00 was doorgegeven er naar aan te nemen valt geen (andere) schade zou zijn geweest, gezien het feit dat de akte van taxatie (d.d. 7 en 21 juli 2011, zie 2.16. van het tussenvonnissen van 13 november 2013) een werkelijk belang van € 399.900,00 (in 2011) vermeldt.

2.14. Bij conclusie van antwoord heeft Hummel (de omvang van) de schade betwist. Zoals de rechtbank hiervoor onder 2.11. alsmede in het tussenvonnissen van 13 november 2013 ten opzichte van Klarenbeek (4.12. en 4.13.) heeft overwogen, moet de schade worden bepaald op het verschil tussen hetgeen de Baderie aan schade uitkering heeft ontvangen en hetgeen zij zou hebben ontvangen indien de verzekerde som na het doorgeven van het werkelijk belangrijk zijn aangepast, waarop vervolgens in mindering moeten worden gebracht de meerpremie die de Baderie zou hebben betaald indien de verzekerde som naar aanleiding van het tijdig en correct indienen van de accountantsverklaring met een berekend

werkelijk belang van € 435.166,06 zou zijn aangepast. De rechtbank zoekt voor de omvang van de schade aansluiting bij hetgeen zij in haar vonnis van 13 november 2013 en 11 juli 2014 (in de zaak ten opzichte van Klarenbeek) daarover heeft overwogen. De schade bedraagt € 130.461,12. De rechtbank verwijst korthedshalve naar hetgeen zij hiervoor onder 2.4. overwoog. Hummel zal tot betaling daarvan aan de Baderie worden veroordeeld. Bij het voorgaande heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat de Baderie in haar conclusie van repliek is ingegaan op de betwisting van de omvang van de schade door Hummel, terwijl Hummel bij conclusie van dupliek geen (nader) standpunt heeft ingenomen ten aanzien van de schade.

In de zaak ten opzichte van Klarenbeek en in de zaak ten opzichte van Hummel

2.15. Vanwege de omstandigheid dat de vordering, zoals uit het voorgaande volgt, (grotendeels) wordt toegewezen, heeft de Baderie bij de door haar gevorderde verklaringen voor recht geen (separaat) belang. In zoverre zal de vordering dan ook worden afgewezen.

2.16. De Baderie vordert betaling van de hoofdsom vermeerderd met wettelijke handelsrente. Indien, zoals in het onderhavige geval, sprake is van een verplichting tot schadevergoeding is artikel 6:119a BW niet van toepassing, zodat de gevorderde handelsrente niet toewijsbaar is. In plaats daarvan zal de wettelijke rente ex art. 6:119 BW worden toegewezen. De rechtbank zal de gevorderde rente toewijzen vanaf de datum van de uitkering door ASR, derhalve vanaf 9 augustus 2011. De Baderie heeft niet gesteld op grond waarvan de rente vanaf de datum van de brand verschuldigd is en evenmin heeft zij weersproken dat ASR op 9 augustus 2011 de schadeuitkering aan haar heeft verricht.

2.17. De Baderie vordert ook vergoeding van buitengerechtelijke kosten ten bedrage van twee punten van het toepasselijke liquidatietarief. Omdat het verzuim is ingetreden vóór 1 juli 2012 ingetreden, is het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten niet van toepassing. Dit deel van de vordering zal de rechtbank daarom beoordelen aan de hand van Rapport Voor-werk II. De vordering tot vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten zal gelet op de door deze rechtbank gevolgde aanbevelingen van het Rapport Voor-werk II worden afgewezen. De Baderie heeft niet gesteld dat kosten zijn gemaakt die betrekking hebben op verrichtingen die meer omvatten dan een enkele (eventueel herhaalde) aanmaning, het enkel doen van een (niet aanvaard) schikkingsvoorstel, het inwinnen van eenvoudige inlichtingen of het op gebruikelijke wijze samenstellen van het dossier. De kosten waarvan de Baderie vergoeding vordert, moeten dan ook worden aangemerkt als betrekking hebbend op verrichtingen waarvoor de proceskostenveroordeling wordt geacht een vergoeding in te sluiten.

2.18. Klarenbeek en Hummel zullen als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten gemoeid met de bewijslevering in de zaak van de Baderie tegen Hummel zullen echter enkel ten laste van Hummel komen.

2.18.1. De kosten aan de zijde van de Baderie in beide zaken worden begroot op:

- dagvaarding	€	76,17
- griffierecht		3.621,00
- salaris advocaat		7.815,50 (5,5 punten × tarief € 1.421,00)
Totaal	€	11.512,67

2.18.2. De kosten aan de zijde van de Baderie gemoeid met de bewijslevering door Hummel worden begroot op:

- getuigentaxe	€	nihil
- salaris advocaat		1.421,00 (1 punt × tarief € 1.421,00)
Totaal	€	1.421,00

2.19. De Baderie vordert Klarenbeek en Hummel te veroordelen tot betaling van de beslagkosten. Deze vordering is gelet op het bepaalde in artikel 706 Rv toewijsbaar. De beslagkosten worden zowel ten opzichte van Klarenbeek als ten opzichte van Hummel begroot op € 1.406,10 voor verschotten en € 1.421,00 voor salaris advocaat (1 rekest x € 1.421,00).

3. De beslissing

De rechtbank

3.1. veroordeelt Klarenbeek en Hummel hoofdelijk, zodat indien en voor zover de één betaalt ook de ander zal zijn bevrijd, om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan de Baderie te betalen een bedrag van € 130.461,12, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf 9 augustus 2011 tot de dag van volledige betaling;

3.2. veroordeelt Klarenbeek en Hummel in de beslagkosten, tot op heden begroot op € 2.827,10;

3.3. veroordeelt Klarenbeek en Hummel hoofdelijk, zodat indien en voor zover de één betaalt ook de ander zal zijn bevrijd, in de proceskosten, aan de zijde van Baderie tot op heden begroot op € 11.512,67;

3.4. veroordeelt Hummel in de proceskosten met betrekking tot de bewijslevering, aan de zijde van Baderie tot op heden begroot op € 1.421,00;

3.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

3.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. D. Wachter en in het openbaar uitgesproken op 8 juli 2015.



Voorzitter

- 8 JULI 2015

De griffier van de rechtbank
Midden-Nederland